

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **F. P.**, zastoupené JUDr. Evou Rujbrovou, advokátkou se sídlem Ulrychova 5, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2011, čj. JMK 132548/2011, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2012, čj. 22 A 5/2012 - 39,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 11. 8. 2011, čj. KPP P 394/2010, Komise k projednávání přestupků města Blansko zastavila řízení ve věci přestupku žalobkyně proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (výrok č. I). Zároveň však uznala žalobkyni vinnou z přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích (výrok č. II). Za tento přestupek uložila žalobkyni pokutu ve výši 5000 Kč (výrok č. III) a povinnost uhradit městu Blansku náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1000 Kč (výrok č. IV).

2. Žalobkyně brojila proti tomuto rozhodnutí odvoláním, na jehož základě žalovaný změnil výrok č. II o vině a ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil.

II.

3. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který rozsudkem ze dne 30. 4. 2012, čj. 22 A 5/2012 - 39, zrušil rozhodnutí žalovaného, kterému vrátil věc k dalšímu řízení.

III.

4. Žalovaný (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

5. Stěžovatel tvrdil, že výkon či jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Možnou újmu spatřoval v povinnosti uhradit náklady soudního řízení a rozhodnout o odvolání žalobkyně v souladu s právním názorem krajského soudu, případně i před skončením řízení o kasační stížnosti. Tvrdil také, že pro žalobkyni nebude mít přiznání odkladného účinku žádné právní důsledky. Zároveň nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem vzhledem k tomu, že účastníky řízení jsou žalobkyně jako poplatník a žalovaný jako odvolací orgán, a výsledek daného sporu není veřejným zájmem.

IV.

6. Nejvyšší správní soud nejprve zdůrazňuje, že novelizací soudního řádu správního provedenou zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů, se s účinností od 1. 1. 2012 změnila mimo jiné ustanovení týkající se odkladného účinku. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. nyní soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

7. Nejvyšší správní soud dospěl po zvážení argumentů stěžovatele k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny.

8. Především je třeba mít na paměti mimořádnou povahu institutu odkladného účinku: kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

9. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006 - 49, publikovaném pod č. 1255/2007 Sb. NSS, konstatoval, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou stanoveny shodně pro všechny stěžovatele (žalobce, žalovaného, osoby zúčastněné na řízení). Budou však zjevně opřeny o jiné skutkové okolnosti spojené s negativními důsledky výkonu rozhodnutí krajského soudu právě s ohledem na to, která z procesních stran je uplatní. Kasační stížnosti žalovaného správního orgánu bude odkladný účinek přiznán zpravidla v ojedinělých případech, které zákon spojuje s hrozbou nepoměrně větší újmy.

10. V žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti musí stěžovatel dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Na podporu svých tvrzení musí stěžovatel navrhnout provedení patřičných důkazů. Žádost o přiznání odkladného účinku tedy musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího

správního soudu ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011 - 74), protože stěžovatel nese jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní.

11. Shora uvedeným požadavkům stěžovatel v projednávané věci nedostál. Z jeho návrhu nebylo patrné, v čem spočívá onen zákonem předpokládaný výjimečný a závažný stav, který by byl způsoben výkonem napadeného rozhodnutí a který by později nebylo možné odčinit. Nejprve pouze obecně poukázal na možnou újmu způsobenou povinností uhradit náklady soudního řízení. Zvláště za daných okolností, tj. kdy subjektem povinným uhradit tyto náklady je správní orgán, ovšem tento argument nemůže odůvodnit tak mimořádný zásah do právních účinků napadeného rozhodnutí, jakým je přiznání odkladného účinku.

12. Za relevantní argument pro přiznání odkladného účinku nelze považovat ani povinnost stěžovatele rozhodnout o odvolání žalobce v souladu s právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku krajského soudu. V této souvislosti je třeba opětovně připomenout shora zmiňované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 2 Ans 3/2006 - 49, který konstatoval, že „[i] správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce (§ 73 odst. 2 a odst. 4, § 107 s. ř. s.). Samotné podání kasační stížnosti, není-li ze zákona spojeno s odkladným účinkem či nebyl-li vysloven soudním rozhodnutím, nemá však na plnění povinností správním orgánem žádný vliv.“ Zároveň upozornil, že pokud krajský soud zruší rozhodnutí správního orgánu, tento je povinen pokračovat v řízení a respektovat přitom závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku krajského soudu bez ohledu na to, zda byla podána kasační stížnost či nikoliv. Pokud se správní orgán pravomocným soudním rozhodnutím neřídí a nepokračuje v řízení, může se za určitých okolností jednat o nečinnost, proti níž lze brojit podáním žaloby ve smyslu § 79 a násl. s. ř. s.

13. Skutečnost, že správní orgán má povinnost o věci rozhodnout v souladu se zrušujícím rozsudkem krajského soudu, pak sama o sobě nemůže vést k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti už jen proto, že by tímto způsobem mohl argumentovat každý správní orgán, jehož rozhodnutí bylo zrušeno (srov. usnesení ze dne 30. 3. 2005, čj. 1 Afs 29/2005 - 75). Po nabytí právní moci zrušujícího rozsudku krajského soudu se správní řízení ocitá ve fázi před rozhodnutím a správní orgán je povinen jej ukončit i přesto, že byla podána kasační stížnost.

14. Žádný z důvodů, o které stěžovatel opíral žádost o přiznání odkladného účinku, tudíž není opodstatněný.

15. Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

16. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. srpna 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu